

A++-mærkede køleskabe skal vi have derhjemme, og hvor mange elsparepærer skal skiftes ud, før man siger, at nu er projektet færdigt, nu er det lykkedes? Det kan man ikke svare på, for de 0,6 øre er lagt på som en permanent afgift, fordi den ligger på det løbende elforbrug.

Hvis derimod finansieringen af Elsparefondens aktiviteter blev revideret og ikke mindst evalueret hvert år i forbindelse med finanslovens forhandling, så kunne man hvert år tage stilling til, ud fra Elsparefondens afrapportering af, hvad de har haft af aktiviteter, hvilket behov der er næste år. Er det 50 mio. kr. eller 100 mio. kr., de skal bruge næste år, med de forventninger til fremtiden, de har? Så kunne man have en dynamisk udvikling, hvor man kun giver de penge, der er brug for.

Jeg kunne høre på debatten både i går og debatten nu også i dag, at det er man ikke interesseret i, og det afslører jo i al sin uendelige enkelhed, at de 0,6 øre hverken er en grøn afgift eller en miljøbaseret afgift, eller for at vi alle sammen skal betale osv. Nej, det er en ren skat.

Med teksten på finansloven for 2001 kan de penge for den sags skyld gå til at betale for miljø- og energiministerens forbrug af ministerbiler og alt mulig andet, f.eks. servering for gæster i ministeriet. Alt kan man bruge de penge til med den tekst, man nu har i finansloven.

Socialdemokratiets ordfører var mest fornærmet over, at rækkefølgen af forespørgselsdebatten i går og behandlingen af lovforslag nr. L 119 i dag var sådan, som nu tilfældet er. Det skal jeg ikke tage ansvaret for. Jeg havde også syntes, det havde været passende, at man havde behandlet tingene samtidig, men det er ikke mig, der tilrettelægger dagsordenen for Folketinget.

Men det var jo på en uskøn måde, at Socialdemokratiet således slap for at tage stilling til forslagens indhold. For det gjorde Socialdemokratiet jo ikke. Socialdemokratiet gik herop og var fornærmede over at skulle tage stilling til forslaget i dag, hvor partiet hellere ville have taget stilling til det i går. Men hvis nu Folketingets dagsorden havde været tilrettelagt således, at vi havde behandlet L 119 før forespørgselsdebatten i går, hvad havde Socialdemokratiet så haft af undskyldning for ikke at tage stilling til forslagens materielle indhold?

Jo, hvor skal de 90 mio. kr. komme fra? Og SF, denne lille matrikel i hjørnet af Socialdemokratiet, deltog jo som et ekko af ministeren og sagde: Ja, hvor skal de 90 mio. kr. komme fra? Det har forslagsstillerne ikke taget stilling til.

Nej, for forslagsstilleren har lyttet til, hvad kloge mennesker uden for dette hus har prædikeret over for Folketinget gennem det sidste halve års tid, nemlig at man er ved at være træt af den måde, debatterne foregår på i Folketinget. Man synes faktisk, at de partier, de mandater, der støtter udgifter, også bør være forpligtet til krone for krone at fortælle, hvem og hvor pengene skal hentes fra. Førende økonomer argumenterer i kronikker osv. for, at nu må vi altså have ændret det regime, vi har, for den ansvarsflygtigelse, man ser, er udbredt.

Så den kreds af partier, den kreds af mandater, der ønsker, at Elsparefonden skal eksistere, ønsker, at der skal bruges 50, 90 eller 150 mio. kr. om året på formålet, må også krone for krone fortælle, hvor de har tænkt sig at plyndre pengene, frem for at beskyldte os for, at vi ikke har et sammenhængende forslag. Det er simpelt hen for usagligt. Og det er for usset at bruge det som undskyldning for ikke at indgå i diskussionen om det materielle indhold, nemlig: Skal Elsparefondens aktiviteter finansieres over 0,6 øre-afgiften på strømmen, eller skal de finansieres over finansloven? Det er det eneste principielle, vi tager stilling til i dag.

Jeg har forstået, at de eneste, der ønsker at støtte det synspunkt, er Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti, og jeg takker for opbakning fra den kreds, og så vil vi bruge udvalgsarbejdet til at dokumentere en række af de synspunkter, jeg her under førstebehandlingen har fremsat.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Det er blot for at erindre forslagsstilleren om, at jeg tog stilling til forslagens materielle indhold, nemlig at vi er tilhængere af afgifter ud fra en adfærdsreguleringsbetragtning, og vi er tilhængere af, at man bruger midler i det her tilfælde og i andre tilfælde til yderligere at fremme en bestemt adfærd.

Punkt 2: Jeg kritiserede ikke forslagsstilleren for ikke at anvise, hvor pengene kommer fra, men jeg siger: Når vi tager stilling, så vil vi, når vi støtter et forslag, der har en udgift – det kan være en faktisk udgift, eller at man har en mindre indtægt – være nødt til at vide, hvordan man finansierer det. Det gælder, uanset om det er noget, regeringen kommer med, eller om andre partier i Folketinget kommer med det.